

Tadeusz Seniów, Tadeusz Szczurek

Łupowo, pow. Gorzów Wlkp. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 5, 59

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W oparciu o reboczą analizę materiału archeologicznego wyróżniono na stanowisku 8 w Łupawie trzy fazy osadnicze w postaci: śladów osady ludności kultury Łużyckiej z V okresu epoki brązu, omentarska ciałopalnego ludności kultury wschodniopomorskiej z okresu halstackiego i krótkotrwałego osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

ŁUPOWO, pow. Górzów Wlkp.¹

Muzeum w Górzowie Wielkopolskim

Stanowisko 2

Badania prowadzili mgr Tadeusz Seniów /autor sprawozdania/ i mgr Tadeusz Szosurek. Finansowało Muzeum w Górzowie Wlkp.¹ Pierwszy sezon badań: Osada ludności kultury Łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.¹

Stanowisko 2 położone jest w zachodniej części wsi, w kierunku Kostrzyna nad Odrą, około 50 m na wschód od Szkoły Podstawowej w Łupowie. Badania miały charakter ratowniczy. Przekopano powierzchnię 350 m² i na głębokość ca 0,90 m. Odkryte 6 palenisk i 5 jam wypełniskowych oraz ślady po konstrukcjach drewnianych /w postaci smug ciemnej siemi/. Paleniska te w rzucie poziomym miały kształt owalny i nieokowaty w przekroju pionowym. Skonstruowane były ze średniej wielkości kamieni polnych. Pomiędzy kamieniami występowała intensywna i gruba warstwa spalenizny, wśród której trafiły się dość duże kawałki przepalonego drewna. Ceramika występowała dość nielicznie w okolicy palenisk. Przy palenisku Nr 4 znaleziono przęślik kamienny kształtu cylindrycznego.

Jamy wypełniskowe w rzucie poziomym miały kształt okrągły, a w przekroju zbliżone były do prostokąta. Średnica jam wynosiła ca do 1,25 m, głębokość ca 0,40 m. Wypełnione były szaro-ciemną siemią z bardzo nielicznymi ułankami naczyń. Jamy te były usytuowane tuż przy paleniskach i ce ciekawe zaw sze od strony północno-zachodniej, w odległości do 0,60 m. Pomimo, że ceramika jest mało charakterystyczna to jednak można na podstawie pewnej liczby ułanków brzegów naczyń i den, datować obiekt na IV-V okres epoki brązu.²

Należy zaznaczyć, że osada ta ma chronologiczne powiązanie z istniejącą omentarską ciałopalnym ludności kultury Łużyckiej w Łupowie /stanowisko 1 - na zachód od osady w prostej linii/, przekopany w 1970 r. o dużej rozpiętości użytkowania, bo od III okresu epoki brązu do okresu halstackiego włącznie.¹ Stanowi to istotne znaczenie dla poznania grupy górzyckiej kultury Łużyckiej nad dolną Wartą i Notecią.